

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/73/2022
Identifikačné číslo spisu:	5812205861
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5812205861.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E.. O. R., správcu konkurznej podstaty úpadcu D. R., narodeného XX. E. XXXX, Q., U. XX/XX, podnikajúceho pod obchodným názvom D. R. - AVANT PLUS, Trstená, Hattalova 34/40, IČO: 33 789 769, právne zastúpený JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, Dolný Kubín, Aleja Slobody 1890/50, proti žalovaným 1/ O.. G. J., narodenej XX. E. XXXX, Q., U. XX/XX, 2/ OVP ORAVA, s. r. o., Trstená Oravická 617/20, IČO: 31 608 957, žalovaní 1/, 2/ právne zastúpení JUDr. Petrom Vévurkom, advokátom, Námestovo, Mieru 312/13, v konaní o určení, že právo neexistuje, o určení neplatnosti právnej skutočnosti, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 8C/125/2012, o dovolaní žalovaných 1/ a 2 proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. augusta 2021 sp. zn. 11Co/57/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo [ďalej len „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“] uznesením z 11. mája 2021 č.k. 8C/125/2012-395 súd konanie zastavil (I. výrok) a žalovaným 1/ - 2/ sa proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

1.1. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia § 144, § 145 ods.1 § 146 ods.1 a § 145 ods. 1 CSP. Konanie zastavil, pretože žaloba bola celkom vzatá späť a žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojho zástupcu so späťvzatím žaloby súhlasili. Ďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 256 ods. 1 a 2 CSP ak

strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

1.2. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania. Žalobca zobral žalobu späť v celom rozsahu, zásadne preto platí, že procesne zavinil vznik trov. Súd pritom nezistil, že by zastavenie konania procesne zavinili žalovaní. Žalovaní 1/ a 2/ majú preto nárok na ich náhradu proti žalobcovi, ktorý im súd priznal v plnom rozsahu - 100 %, vychádzajúc z ust. § 256 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. augusta 2021 č.k. 11Co/57/2021-420 uznesenie okresného súdu vo výroku II. o trovách konania zmenil tak, že žalovaní 1/ a 2/ nemajú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania (prvý výrok), uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku I. sa nedotkol (druhý výrok) a žalobcovi nepriznal voči žalovaným 1/a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania (tretí výrok).

2.1. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie na základe späťvzatia žaloby žalobcom, ktoré bolo súdu doručené dňa 11. mája 2021, konanie zastavil. Dôvod späťvzatia žaloby žalobca bližšie nekonkretizoval (č. l. 387 spisu). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, súd prvej inštancie aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP upravujúce zásadu procesnej zodpovednosti strany za zavinenie. Na úhradu trov konania žalobcu zaviazal preto, lebo tento procesne zavinil zastavenie konania a taktiež preto, lebo nezistil, že by zastavenie konania procesne zavinili žalovaní. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalobcu i žalovaného) a definitívne ju vyriešiť v rámci aplikácie právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 256 ods. 1 CSP. Pre vyriešenie otázky náhrady trov konania je kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za zastavenie konania, teda ktorá zo strán zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Súdny sú pri rozhodovaní o náhrade trov konania vždy povinné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a zohľadňovať všetky relevantné skutočnosti, pretože v niektorých prípadoch by striktné aplikovanie zásady úspešnosti v konaní bez zohľadnenia ostatných okolností konkrétného prípadu mohlo viesť v praxi k nežiadúcej tvrdosti, zákon umožňuje zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania v takýchto špecifických prípadoch a dáva súdu možnosť za podmienok v ňom obsiahnutých výnimočne uplatniť moderačné oprávnenie podľa ustanovenia § 257 CSP. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala nárok na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétného prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane niektorej strany sporu. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané charakterom určitej procesnej situácie, prípadne sa môžu týkať celkom špecifických sociálnych aspektov strán sporu.

2.2. V predmetnom prípade sa žalobca podanou žalobou doručenou súdu prvej inštancie domáhal určenia, že pohľadávka žalovaného 2/ voči žalovanej 1/ vo výške 132 775,67 eur s príslušenstvom z titulu Zmluvy o finančnej výpomoci z roku 2006 uvedená v Notárskej zápisnici č. N XX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, NCR1s XXXXX/XXXX neexistuje a určenia, že právne úkony žalovanej 1/ a to

uznanie dlhu a súhlas dlžníka s exekúciou spísané vo forme vyššie uvedenej notárskej zápisnice sú od počiatku neplatné. Neskôr po čiastočnom späťvzatí časti žaloby žalobcom, čo do určenia, že pohľadávka žalovaného 2/ voči žalovanej 1/ neexistuje, žiadal žalobca určiť neplatnosť právnych úkonov žalovanej 1/, a to uznanie dlhu a súhlas dlžníka s exekúciou. V podanom odvolaní popisuje žalobca skutočnosť, pre ktoré vzal žalobu späť v celom rozsahu, pričom poukazuje aj na to, že hlavným dôvodom jeho späťvzatia je, že žalovaná 1/ na pojednávaní konanom dňa 02. marca 2021 doložila súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie pod sp. zn. EX 87/2012-56, sp. zn. okresného súdu 8Er/216/2012 zo dňa 26. júna 2020, z ktorého je zrejmé, že exekúcia započatá na základe tohto exekučného titulu bola zastavená podľa zákona č. 233/2019 Z. z., a že žalovaný 2/ ako oprávnený do 30 dní nepodal žiadosť o jej pokračovanie, čím odpadol predmet sporu. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie a výzva na úhradu trov starej exekúcie sp. zn. EX 87/2012-56 sa nachádza na č. l. 353 spisu. K zastaveniu starej exekúcie došlo z dôvodu podľa § 2 ods. 1. písm. d) zákona č. 233/2019 Z. z. Keďže zo zákona došlo k zastaveniu exekúcie, odpadol dôvod na strane žalobcu trvať na podanej žalobe, a preto má odvolací súd za to, že v danom prípade bolo na mieste, aby z jeho strany došlo k späťvzatí žaloby. Odvolací súd uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nezavinil situáciu, kedy došlo k zastaveniu exekúcie v priebehu súdneho konania. Zastavenie exekúcie podľa § 2 ods. 1. písm. d) zákona č. 233/2019 Z. z. je objektívnym dôvodom pre späťvzatie žaloby a zastavenie konania, ktorý nastal nezávisle od vôle alebo konania strán sporu. V dôsledku zastavenia exekúcie, odpadol dôvod určenia neplatnosti právnych úkonov žalovanej 1/. Táto výnimočná situácia je potom dôvodom pre aplikáciu § 257 CSP, a teda nepriznanie náhrady trov konania protistrane. Odvolací súd na záver pripomína, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

2.3. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorými súd konanie vo veci samej zastavil) zostáva uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté, keďže v tejto časti nebolo napadnuté odvolaním.

2.4. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. 257 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech v rozsahu 100 %. Avšak odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade by nebolo správne, aby mu súd aj napriek tomu, že mal v podanom odvolaní plný úspech, priznal trovy, a to z poukazom na aplikáciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP, pre ktoré odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil. Z uvedených dôvodov odvolací súd aplikoval na trovy odvolacieho konania rovnako ust. § 257 CSP a úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali žalovaní (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie, v ktorom žiadali, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

3.1. Prípustnosť dovolania odôvodnili poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP.

3.2. V odôvodnení dovolania uviedli, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku miery úspechu žalovaných v konaní. Žalovaní sa nestotožňujú s rozhodnutím Krajského súdu, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že k späťvzatí druhého výroku žalobcom došlo z dôvodu zastavenie exekúcie. Ak by žalobca nezobral žalobu späť, žalovaní by mali v konaní plný úspech pretože súd by musel ich žalobu zamietnuť. U Žalobcu nebol na požadovanom určení naliehavý právny záujem, preto by bol súd žalobu z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobu žalobcu zamietol. Úpadca nebol účastníkom ani Zmluvy o pôžičke ani účastníkom prehlásenia do notárskej zápisnice. Krajský súd nesprávne právne posúdil aj otázku nezohľadnil, že ešte pred rozhodnutím okresného súdu a späťvzatím žaloby žalobcom miery úspechu v konaní, keď týkajúceho sa druhého ním žalobou uplatňovaného nároku, zobral čiastočne žalobu "ktorou sa domáhal vyslovenia žalovanej v 1/ rade - určenia, že pohľadávka žalovaného v 2/ rade voči vo výške 132 775,67 eur s príslušenstvom z titulu Zmluvy o finančnej výpomoci z roku 2006 uvedená v Notárskej zápisnici č. N XX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, VCR1s XXXXX/XXXX, neexistuje. Žalobca tiež svoje čiastočné späťvzatie nijako neodôvodnil. Mali za to, že tak urobil po procesnej obrane žalovaných. V tejto časti po čiastočnom späťvzatí žaloby mali žalovaní plný úspech,

minimálne teda v rozsahu 50%. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania vec nesprávne právne posúdil, keď namiesto ustanovenia § 255 ods.2 CSP, resp. § 256 ods.1 CSP, aplikoval ustanovenie § 257 CSP, keď podľa názoru žalovaných žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovaným na strane žalobcu neexistovali.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaných je potrebné zamietnuť.

5. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaťľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V danom prípade vyvodzovali dovolaatelia prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP.

11. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaní v dovolaní namietali nesprávne právne posúdenie otázky miery úspechu žalovaných v konaní, keď namiesto ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, resp. § 256 ods.1 CSP, aplikoval ustanovenie § 257 CSP, keď podľa názoru žalovaných žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovaným na strane žalobcu neexistovali.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia

všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

13. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (tu porovnaj I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018 - bod 26, 5Cdo/57/2019 - body 9 a 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

14. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

15. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania (ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 420 CSP) nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

16. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili.

17. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalovaní sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňujú a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov nižších inštancií nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, rovnako ako ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

18. V tejto súvislosti dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a nie je ani oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, keď (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - tu porovnaj tiež ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je

postihnuté závažnými deficitmi v dokazovaní a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu posudzovanom spore nezistil.

19. Dovolací súd tiež opakuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

20. Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd vec nesprávne posúdil a zmätočne vyvodil právny záver, dovolací súd uvádza, že ak súdy prípadne rozhodli na základe neúplných alebo nesprávnych skutkových zistení, nesprávne vyhodnotených výsledkov vykonaného dokazovania alebo ak dospeli k nesprávnym právnym záverom, ide tu buď o nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu (ktoré CSP ako osobitný dôvod prípustnosti dovolania nepozná) alebo o to, že ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení. Nesprávne právne posúdenie ale nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP (viď R 24/2017), lebo takáto nesprávnosť nepredstavuje procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v tomto ustanovení.

21. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalovaných uplatnené podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP zamietol ako nedôvodné (§ 448 CSP).

22. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi najvyšší súd trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.